

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 42 (172)

Субота, 17 жовтня 1970 року

Ціна 2 коп.

Назустріч XXIV з'їзду КПРС

ПРАВОФЛАНГОВІ ПРЕДЗ'ІЗДІВСЬКОГО ЗМАГАННЯ

П'ятнадцять років працює на Ворошиловградському учбово-виробничому підприємстві № 1 Антоніна Герасимівна Скобко. Останні чотири роки вона працює шпаклювальницею. Сумлінне відношення до своїх обов'язків, прагнення вникнути у всі тонкощі своєї професії дозволили їй повністю опанувати цією спеціальністю.

Із року в рік Антоніна Скобко добивається все кращих і вищих показників, росте її особистий виробіток. Досвід її роботи переймають товариші. І це не дивно — вона працює вже в рахунок нової п'ятирічки. З великим піднесенням Антоніна Герасимівна трудиться на передз'їздівській вахті. У неї найвищі виробничі показники на складально-маларній дільниці.

Включившись у соціалістичне змагання за право підписати трудовий рапорт Ворошиловградщини XXIV з'їздові КПРС, шпаклювальниця А. Скобко знову серед передовиків. Виробничі завдання в ці дні вона виконує на 135—140 процентів при відмінній якості роботи.

На фото: А. СКОБКО.

Фото Я. МОРГУЛІСА.

боти. Вона багато допомагає молодим у виконанні виробничих завдань. Приклад Антоніни Скобко — підписати трудовий рапорт XXIV з'їзду КПРС — знаходить з кожним днем все більше послідовників.

С. ЛИТВИНОВ.

Ставши на передз'їздівську трудову вахту, ударниця комуністичної праці, швея-мотористка Чернігівського учбово-виробничого підприємства Марія Леоненко систематично перевищує виробничі завдання на 120—125 процентів.

Нині М. Леоненко працює вже в рахунок 1971 року.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Вогник передз'їздівського соціалістичного змагання з кожним днем розгортається. Виробничі колективи взяли підвищені зобов'язання й успішно виконують їх. Так, бригада по складанню буфетів, яку очолює Віталій Мисан, щодня складає на 3 буфети більше, ніж передбачено виробничим завданням.

Високих виробничих успіхів досягаються в ці дні оздоблювачі меблів Надія Цимбалюк та Лідія Бабій. При нормі 20 вони щодня покривають лаком по 25—30 буфетів.

З перевиконанням норм виробітку на 115—120 процентів трудяться в ці дні складальники меблів Володимир Матвійчук, Володимир Трокоз, Борис Стаднійчук, верстатник Степан Бортнюк та інші.

Б. ПЕТРЕНКО.

ЗУСТРІЧ З ПЕРЕДОВИКАМИ

ший по професії та робітник Першотравневого заводу В. Іщенко, складальник меблевої фабрики Я. Трушківський. В. Іщенко та Я. Трушківський в дні ленінського ювілею нагороджені медаллю «За доблесну працю».

Про свої досягнення в праці розповіли передовики виробництва: М. Калмиков, А. Селіванов, А. Поперечний, О. Паламарчук, майстер дільниці УВП Ф. Карук та багато інших. Та, мабуть, загальну думку всіх висловив в своєму виступі В. Іщенко.

І. КОЛОМИЧЕНКО.

НАРОЩУЮЧИ ТЕМПИ

Хороших успіхів досягаються трудівники Ровенського УВП в змаганні за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС. Дев'ятимісячний план по випуску продукції колектив виконав на 105 процентів, а по реалізації готових виробів — на 102,8 процента. Собівартість меблів знизилася за цей період на 1,5 процента, помітно підвищила-

У Білоцерківському Будинку культури відбулася зустріч передовиків виробництва, котрі поділилися досвідом своєї ударної праці.

На зустрічі виступила голова міжрайвідділу УТОГ О. Бурова. Вона розповіла про кращих трударів, підкреслила, що борючись за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС, глухі трудівники самовіддано працюють на УВП та державних підприємствах, постійно виконують і перевищують норми виробітку. Це — швеї С. Кухаренко, К. Бейгул, Б. Євтушенко, О. Паламарчук, слюсар-інструментальник заводу «Електроконденсатор» А. Реєнтенко, якому присвоєно звання «Кра-

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Девять років працює на Сло-в'янському учбово-виробничому підприємстві Олександра ОВЧАРЕНКО.

Ударниця комуністичної праці у ювілейному році щозміни переви-конує виробничі завдання на 120—130 процентів. Вона взяла підвищені зобов'язання і готує трудовий подарунок XXIV з'їзду КПРС.

Надпланова продукція

Натхнено працюють трудівники Запорізького учбово-виробничого підприємства. Кожен, зокрема, виробничник і, в цілому, весь колектив взяли підвищені соціалістичні зобов'язання за дострокове виконання річного плану. Ставши на передз'їздівську трудову вахту, вони набагато перевиконують змінні завдання.

Завдяки невинному росту продуктивності праці, колектив виготовив лише за дев'ять місяців на 93 тисячі карбованців надпланових виробів — газоосвітних трансформаторів і світлотехнічного устаткування.

Приклад у праці показують передовики виробництва: стругальник Костянтин Дем'яненко, пресувальниця Ольга Собакар, шихтувальниця С. Фелендеш, складальник дроселів Іван Салатун, складальники трансформаторів Надія Никоненко та Анатолій Гусаков, намотувальники Любов Хмура, Володимир Болотний й інші.

С. МОРДУШЕНКО.

Трудяться із завзяттям

Понад 20 глухих працює на різних підприємствах та в колгоспах Хустського району, що на Закарпатті.

Нещодавно на Міжгірському лісокомбінаті відбулася нарада передовиків виробництва району. Із задоволенням згадувалися на нараді імена кращих: Михайла Пойди, Івана Чоп'юка, Івана Петриша та інших, котрі виготовляють продукцію тільки високого гатунку, економлять сировину та матеріали. Багато з них вже виконали особисті п'ятирічні завдання і трудяться в рахунок 1971 року.

Глухі селища Міжгір'я працюють з особливим завзяттям, — сказала на нараді голова первинної організації УТОГ цього селища Катерина Чоп'як. — Це: швейник Михайло Юрик, пекар Василь Бобер, колгоспниця Марія Бранник. Всі вони працюють з радістю, готують свої трудові подарунки партійному з'їздові.

Г. МИХАЙЛЕНКО.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ СИСТЕМИ УТОГ ЗА 9 МІСЯЦІВ 1970 року

(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	фактично	%
Вінницьке	1368	1445,5	105,7
Дніпропетровське	1925	2004	104,1
Дніпро-дзержинське	1569	1632,8	104,1
Донецьке	1348	1440,5	106,9
Єнакієвське	358	395	110,3
Артемівське	1911	2104,2	110,1
Ждановське	857	951,5	111,0
Слов'янське	682	796,9	116,8
Житомирське	2630	2739,1	104,1
Ужгород № 1	594	631,1	106,2
Ужгород № 2	1361	1522,9	111,9
Запорізьке	2442	2530	103,6
Івано-Франківське	2930	3322,3	113,4
Київське № 1	1540	1612	104,7
Київське			
Дослідне підприємство	3294	3684,9	111,9
Київське № 3	327	353,3	108,0
Білоцерківське	2015	2179,6	108,2
Кіровоградське	966	995	103,0
Сімферопольське	786	791	100,6
Ворошиловградське № 1	1552	1581,8	101,9
Ворошиловградське № 2	2334	2430	104,1
Комунарське	630	661	104,9
Львівське № 1	2514	2830	112,6
Львівське № 2	1976	2153,9	109,0
Бродівське	775	791	102,1
Дрогобицьке	533	613	115,0
Стрийське	1649	1846	111,9
Миколаївське	455	379	83,3
Одеське № 1	400	434	108,5
Одеське № 2	1196	1354	113,2
Одеське № 3	995	1030	103,5
Полтавське			
№ 1	1779	1832	103,0
Полтавське			
№ 2	522	554,4	106,2
Лубенське	1261	1334,8	105,8
Ровенське	452	464,5	102,8
Сумське	676	721	106,6
Конотопське	2772	2953	106,5
Лебединське	375	405	108,0
Харківське			
№ 1	1023	1114	108,9
Харківське			
№ 2	4368	4857	111,2
Херсонське	1177	1321,3	112,2
Кам'янець-Подільське	1995	2097,2	105,1
Черкаське	802	811	101,1
Чернігівське	2367	2554	107,9
Чернівецьке	1043	1086	104,1
Садгірське	1682	1720,2	102,3
ВСЬОГО:	66206	71061	107,3

ТРУДІВНИКІВ СЕЛА — ВІДЗНАЧЕНО

24 роки трудиться на культосвітній ниві КАТЕРИНА МИТРОФАНІВНА БУБЛИК, вчителька Львівської школи глухих. За свою сумлінну благородну працю нагороджена значком «Відмінник народної освіти» та ювілейною медаллю на ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Справа державної ваги

Нещодавно на Ворошиловградському учбово-виробничому підприємстві № 1 відбулися загальні збори робітників, інженерно-технічних працівників та службовців. На зборах йшла мова про вплив колективу на осіб, що порушують трудову дисципліну та допускають інші аморальні вчинки — негідні високого звання члена трудового колективу.

У своїх виступах І. Верютіна, Д. Кошман та інші висловлювали велике занепокоєння з приводу того, що в них на підприємстві багато працює молоді, яка не має відповідної освіти і не хоче відвідувати школу.

В цьому навчальному році силами вчительського колективу школи робітничої молоді для глухих і керівниками підприємств залучено до навчання 90 чоловік. Проте, аналіз відвідування учнями школи за вересень показав, що половина з них до школи не ходять. Керівники УВП-1 та УВП-2 багато подбали, щоб укомплектувати класи, але цього ще не досить. Деякі з керівників підприємств спішають пообіцяти, запевнити, що вони доклали всіх зусиль, аби вчителі не надокучали їх своїми домаганнями про відві-

дування школи. Але то були тільки обіцянки. Після цього майже щодня доводиться вмовляти учнів прийти до школи, а від цього, погодьтеся, авторитет вчителя не буде високим. В масовій школі вчитель щодня виховує свідоме ставлення до навчання на уроках і в позаурочний час, має тісний зв'язок з батьками тощо. Специфіка ж роботи з працюючою молоддю така, що сам вчитель не зможе вирішити проблеми відвідування, допомогти нам повинні первинні, комсомольські організації, керівники підприємств.

Існує ще велика неузгодженість між роботою різних гуртків при будинку культури та днями заняття в школі.

Два роки тому ми вже виступали в газеті з статтею «Як зацікавити учня?» Чекали через газету змістовних порад, виступів колег, керівників УВП, організацій з питань покращання відвідування школи та виявилось — марно.

Виховання молоді людини — справа не легка, але почесна. До цього треба ставитися серйозно.

О. ВАСИЛЕНКО.

Учитель Ворошиловградської школи робітничої молоді для глухих.

На заслужений відпочинок

Жителі села Іванівка Славутського району, що на Хмельниччині, з пошаною говорять про члена Товариства глухих Тетяну Іванівну Левунець. Більше 20 років працювала сумлінна жінка санітаркою Іванівського фельдшерського пункту. Зі своїми обов'язками Тетяна Іванівна справлялась відмінно. Приміщення пункту завжди відзначалося охайністю, але, крім цього, жінка виконувала багато інших робіт, які не входили в ко-

до її обов'язків. Т. Левунець хлорувала криниці, збирала внески з членів Товариства «Червоний хрест» та інші.

Одним словом, роботи вистачало. Та хіба треба рахуватися з тим, коли справа йде про здоров'я людей? Чуйна жінка намагається допомогти кожному, хто звертається до неї за порадою.

В цьому році Тетяні Іванівні виповнилося 55 років. Тепло провели її на заслужений відпочинок медпрацівники Славутського району. Жінці вручили цінний подарунок та безкоштовну путівку в будинок відпочинку.

А. АРІН.

Друг і порадник

літературних дат вона готує книжкові виставки, проводить вечори, читальні конференції.

У бібліотеку до Нини Гнатівни заходять не лише читачі, а й працівники культосвітніх закладів нашого Товариства, з якими вона ділиться досвідом роботи.

За зразкову роботу Н. Никитенко нагороджена значком «Відмінник соціалістичного змагання УРСР» і удостоєна почесного звання «Бібліотекар відмінної роботи».

В Донецьку відбулася нарада трудівників села. В її роботі взяли участь понад 80 делегатів з різних куточків області.

— Цьогорічна нарада передовиків і ударників комуністичної праці проходить в дні підготовки до XXIV з'їзду КПРС, — сказав у своїй доповіді голова облвідділу УТОГ М. Калниченко. — Завершуючи ювілейний рік, трудівники сільського господарства області станом на 20 вересня виконали план продажу основних видів продукції. В державну комору заплановано 530 тисяч тонн хліба при плані 500. Тваринники області наділи 543 тисячі тонн молока й одержали на один мільйон штук яєць більше, ніж передбачено планом. Перевиконано й інші показники продажу сільськогосподарської продукції державі.

Немалый вклад у досягнення цих успіхів внесли і члени нашого Товариства. На різних ділянках виробництва трудяться 627 чоловік. Серед них 47 ударників комуністичної праці, 80 трудівників борються за це високе звання. Напередодні 100-річчя з дня народження В. І. Леніна понад 20 хліборобів було нагороджено ювілейними медалями.

Чимало трудівників села домоглися в соціалістичному змаганні певних успіхів. Так, доярка артілі «Шлях до комунізму» Артемівсь-

кого району Катерина Кравченко за 9 місяців нинішнього року нагодула від кожної фуражної корови понад три тисячі кілограмів молока.

Наполегливо трудиться Л. Біленко, — пташниця-колгоспнімені Ілліча Великоновосілківського району. Вона доглядає 3 тисячі штук курей. За сумлінну працю правління артілі нагородило А. Біленко іменним годинником.

Авторитетом і повагою користується серед трудівників артілі імені XX з'їзду КПРС Олександрівського району М. Я. Єрмаков. Микола Якович працює теслярем і завжди перевищує виробничі завдання, за що його вже неодноразово нагороджували цінними подарунками.

Про успішне виконання плану продажу державі м'яса розповів у своєму виступі на нараді доглядач худоби радгоспу «Костинівський» П. С. Боровий. Досвідом своєї роботи поділилися: працівник зрешувальної ділянки колгоспу імені Леніна Шахтарського району П. Букаленко, тесляр радгоспу «Добропільський» І. Хобенко, пастух артілі імені Калініна Артемівського району І. Дубина та багато інших.

На закінчення наради багатьом її учасникам було вручено грамоти Донецького облвідділу УТОГ та обкому профспілки працівників

сільського господарства, грошові премії та цінні подарунки. А доглядачу худоби артілі імені Горького Г. Буряку, пташницю колгоспу імені Ілліча Л. Біленко та інших почесні грамоти Новосілківської райради депутатів трудящих.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

АРТУР — ГАННУСЕНКО — кращий слюсар-інструментальник Харківського заводу «Серп і молот». Взявши підвищені соціалістичні зобов'язання до чергового з'їзду КПРС, виробничі норми виконує на 160—170 процентів.

ШЛЯХАМИ ДО ЛЮДСЬКИХ СЕРДЕЦЬ

ПЕРШІ ГАСТРОЛІ, як і прем'єра першого спектаклю, завжди чекаються з хвилюванням.

Про зустріч з новим глядачем, про нові враження від гастролей республіканського театру міміки та жести «Райдуга» і хочеться розповісти в цій невеличкій кореспонденції.

До гастролей ми готувалися довго і старанно. Проводили щоденні репетиції, студійне навчання, де актори удосконалювали

свою виконавську майстерність. І ось перше місто наших гастролей Суми. Уже на вокзалі ми відчули теплоту зустрічаючих. Квіти і яскраве липнєве сонце ніби допомагали перші враження від зеленого міста.

Будинок культури був переповнений. Серед численних глядачів-представники братнього в'єтнамського народу. Спектакль тепло прийняли сумчани і їх гості. І знову квіти, аплодисменти, друж-

ні посмішки, рукостискання. Нас просили виступити ще, але графік гастролей був досить обмежений. Слід зазначити, що керівництво Сумського обласного відділу УТОГ зустріло театр з великим задоволенням. В години короткого перепочинку колектив театру ознайомився з містом, зробив поїздку на катері по річці Псел.

Надогово запам'ятається також зустріч з харків'янами. В Харкові було дано два спектаклі. Відвідали ми обласний краєзнавчий музей, побували біля пам'ятника великого Кобзаря, оглянули місто.

І знову до нових друзів. Наш шлях лежав на Ворошиловград. Скрізь, де б ми не побували, спектаклі «Райдуги» проходили з великим успіхом. Акторів неодноразово викликали на сцену, нагороджували бурхливими, довго не стихаючими оплесками. Перебуваючи у Ворошиловграді, відвідали до легендарного Красnodона, де відвідали музеї славних молодогвардійців і музей. Місяці залишили в пам'яті колектива театру незгладимий слід. Особливо хвилюючою була зустріч з матір'ю Героя Радянського Союзу молодогвардійця Вані Земнухова. Ми довго слухали її розповідь про сина та інших членів молодого гвардії. На пам'ять сфотографувалися, поклали вінки з живих квітів на могилу вихованців ленинського комсомолу.

У столиці шахтарів — Донецьку виступали в чудовому палаці культури заводу імені Ілліча. Глядачі від щирого серця дякували артистам за їх цікаве мистецтво. На заключення гастролей в цьому місті представники обласного відділу УТОГ вручили нам на згадку шахтарські каски. Перебуваючи в Донецьку, актори відвідали ряд спектаклей Московського театру імені Станіславського, який в той час також перебував на гастролях в шахтарів. Москвичі, в свою чергу, дивилися наші спектаклі, добре відзивалися про нього.

Останнім містом наших гастролей був Дніпропетровськ. Виступали ми в обласному будинку культури. Зал був переповнений. В Дніпропетровську на нас також вручили багато квітів, подарунків, сувенірів.

До Києва повернулися переповнені глибокими враженнями від незабутніх гастролей.

Нині колектив театру розпочав підготовку до нового спектаклю «Голоси сердець». Попереду нас чекають нові гастролі по Україні і Молдавії. Хочеться, щоб вони пройшли з великим успіхом, а для цього ми не пошкодуємо ні сил, ні творчої енергії.

М. НОВОСЕЛЬСЬКИЙ.
Головний режисер республіканського театру міміки та жести «Райдуга».

Іскрометний танок. Не обходиться без нього жодна самодіяльність.

На творчому звіті колективів художньої самодіяльності глухих України, присвяченого 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, учасникам хореографічного колективу Дніпропетровського Будинку культури В. Мурашовій та Ю. Шереметьєву за майстерне виконання танців присвоєно звання золотих лауреатів ювілейного фестивалю самодіяльного мистецтва УРСР.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПРАЦОВИТИЙ КОЛЕКТИВ

З кожним роком Одеський завод «Запчастина» збільшує випуск деталей для тракторів та сільськогосподарських машин. Значний вклад у трудові здобутки колективу вносять члени компактної групи глухих, в складі якої налічується близько 60 чоловік.

Багато з них працюють на цьому підприємстві понад 20 років. Серед них — Михайло Кисельзон. На завод він прийшов у 1949 році з шкільної лави. Робітничий колектив прийняв його у свою сім'ю, допоміг здобути спеціальність токаря.

З року в рік хлопець вдосконалював свою робітничу майстерність. Зараз йому присвоєно шостий розряд. Деталі, що виготовлені М. Кисельзоном, завжди високого гатунку.

О. КОЗЛОВСЬКИЙ — ветеран Одеського УВП-3. Свій багатий виробничий досвід передає молодим.

Без спеціальності прийшла на завод також і Олефітна Данилко, а сьогодні вона вже токар третього розряду.

Великий крок в підвищенні майстерності зробив за п'ять років праці на заводі і Борис Костров та інші.

Для хромовання деталей ми створили спеціальну бригаду з 10 чоловік, — розповідає начальник цеху І. С. Камінін. — До її складу ввійшли шість членів УТОГ. Бригадиром цього колективу призначено глухого Валентина Тараненка. Він користується великим авторитетом серед робітників. Від хромовання деталей, зокрема поршневого кінця, залежить строк його служби. І, треба сказати, що бригада чудово справляється з дорученою справою.

А ось, що розповідає про своїх друзів по роботі сам бригадир Валентин Тараненко:

— Колектив у нас дружний, працьовитий. Соціалістичні зобов'язання, взяті на честь ленінського ювілею, ми перевиконали, а сьогодні готуємося гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС. Докладаємо також всіх сил, щоб достроково, до 1 листопада, виконати річний план по випуску запчастин. Попереду в соціалістичному змаганні йдуть ударники комуністичної праці Г. Суд'їна, В. Граждан, Г. Чернолуцький, Г. Кушнірук й інші.

Адміністрація підприємства постійно піклується про умови праці та організацію культурного відпочинку глухих трудівників. На заводі для них обладнано червоний кут, працює пересувна бібліотека, в якій налічується понад 150 книг політичної та художньої літератури.

Багато дбає про культурне дозвілля членів УТОГ заводу інструктор-прекладач компактної групи Наталія Парчевська.

Ю. ГЕР.

Якість продукції — основа виробництва. Це добре усвідомили трудівники Ворошиловградського УВП-2.

На фото: бригадир швейного цеху цього підприємства Л. САМСОНОВА (в центрі) перевіряє якість виробів робітниць своєї бригади Н. ПРОПАСТИНОЇ (ліворуч) та Е. ЯБЛОНСЬКОЇ.

ВАГОМИЙ ВКЛАД

Колектив Ялтинської фабрики сувенірно-подарункових виробів достроково виконав п'ятирічний план і сьогодні вже трудиться в рахунок 1971 року. Вагомий вклад у це трудове досягнення внесли члени нашого Товариства.

Ставши на предз'їздовську трудову вахту, члени УТОГ — різьбяр по дереву К. Алексєєв, штам-

пувальник значків Д. Гарпинченко, робітники картонажної та пластмасової дільниць З. Ратієва, В. Сіренко, Л. Шевченко, О. Скородумова та Д. Василенко щодня перевиконують норми виробітку.

СЛІДАМИ ВИСТУПІВ «НАШОГО ЖИТТЯ»

«ДОЖИВЕМО ДО ПОНЕДІЛКА»

Фейлетон під таким заголовком друкувався в «Нашому житті» 4 липня цього року. В ньому йшлося, про спробу директора Дрогобицького учбово-виробничого підприємства А. Гонського одержати меблеву фурнітуру, призначену для Бродівського УВП. І вже невдовзі редакція отримала листа від голови Львівського обласного відділу УТОГ тов. Динкевича І. С. В ньому він, зокрема, повідомив, що А. Гонський визнав свою вину і розкаюється у винному нині факті.

На цьому можна було б, як кажуть, поставити крапку. Якби не лист до редакції самого винуватця. А. Гонський будь-що намагався спростувати, наведені у фейлетоні, факти, хоча тут же зізнається, що помічник директора по матеріально-технічному постачанню і збуту Дрогобицького УВП С. Кузьменков одержав із складу Центрального правління УТОГ по накладній № 016084 ручки-кнопки, призначені для Бродівського УВП. Що дані ручки-кнопки,

Не відстає від колективу фабрики трудівниця радгоспу «Лівадія» Т. Каліна. Недавно їй присвоєно звання ударниці комуністичної праці. Працюючи на збиранні винограду, вона щодня виконує по півторі норми.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

Кримська обл.

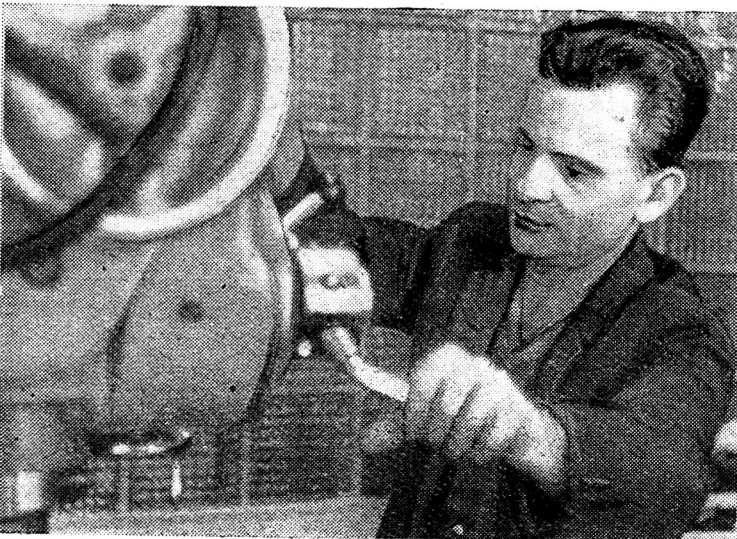
Завжди цікаво

Приємно зайти до бібліотеки Бродівського Будинку культури глухих, якою завідує Людмила Іванівна Богачик. У бібліотеці завжди людно. Воно й зрозуміло, адже робота провадиться цікава й різноманітна. Останнім часом проведені читанські конференції, диспути «Наполегливість чи упертість?», «Людська краса», «Що значить бути красивим?»

Систематично проводяться літературні вечори, присвячені пам'яті великих письменників — Т. Шевченка і М. Лермонтова. Організовано книжкові виставки: «Назустріч XXIV з'їзду КПРС», «Нові книги».

Активісти бібліотеки — Степан Дашко, Валентин Гусаковський, Ярослав Пушка — випускають регулярно стіннівку «Друг читача», залучають глухих трудівників до бібліотеки. Наполеглива робота дає гарні наслідки — з кожним днем зростає кількість читачів.

З. РОМАНІВ.

Ударник комуністичної праці Г. А. МАСЛЯК трудиться на Донецькому учбово-виробничому підприємстві з 1966 року. За цей короткий час став висококваліфікованим спеціалістом. Може виконувати будь-яку технологічну операцію.

З ПЕРСПЕКТИВНОЇ ТОЧКИ ЗОРУ

Минуло майже три роки відтоді, як колектив Ровенського учбово-виробничого підприємства господарює на нових виробничих площах. За ці роки було досягнуто неабияких успіхів. В порівнянні з 1966 роком обсяг виготовлення продукції зріс на 365 тисяч карбованців. Розрахункова потужність підприємства при однозмінній роботі — 500 тисяч карбованців — вже перекинута на 120 тисяч. Можна продовжити перелік досягнень колективу, але не варто, бо в даній статті мова йтиме про перспективи на майбутнє. Нині інженерно-технічні працівники УВП зайняті складанням перспективного плану розвитку підприємства на наступне п'ятиріччя. Спробуємо і ми кинути погляд у майбутнє.

Ровенське УВП розташоване в нових, просторих і світлих приміщеннях, виробничої площі вистачає. Для підвищення рентабельності підприємства, для різкого збільшення обсягу виробництва і продуктивності праці необхідно перевести УВП на двозмінний ритм роботи. Чи є для цього можливість? Зробимо аналіз...

«Вузьке» місце — доставка лісо-

матеріалу із залізничної станції. Зрозуміло, перевозити автомашинами десятки кубів лісу за декілька кілометрів — справа складна. Але за рік, другий вона вирішиться позитивно: недалеко від УВП буде прокладено залізницю, тоді ж легко буде протягнути трьохсотметрову колію до підприємства. Потужності дільниці розкрою лісоматеріалу на чорнові мебельні заготовки, за словами начальника виробництва С. Калінчука, повністю забезпечать потребу підприємства в заготовках.

Друге «вузьке» місце, і останнє, — сушильні камери з одночасним сушінням деревини — 12 кубічних метрів. За місяць камери можуть дати максимум 180, а при двозмінній роботі потрібно буде біля 240 кубічних метрів пиломатеріалів. Вихід простий і надійний — четверта камера.

Зрозуміло, що все це треба роботи у не розривному зв'язку з

механізацією та автоматизацією виробничих процесів. В цьому напрямі на УВП робиться багато. Наприклад, заплановано механізувати подачу заготовок з сушильних камер до дільниці первинної машинної обробки. Також буде обладнано лаконоливну машину та для нанесення піроємалі на щити буфетів. За попередніми підрахунками це звільнить біля 8 чоловік. Неабияку користь принесе і перегляд технологічного процесу виготовлення буфетів. У даний час він побудований так, що чимало робочого часу йде на транспортування деталей з дільниці на дільницю. Наприклад, після шліфування деталі повертаються назад до вайми для складання буфетів. Перебудова технологічного процесу на науковій основі підвищить продуктивність праці і культуру виробництва.

Ще одна деталь першорядної ваги. Робота підприємства в дві зміни можлива лише при збіль-

шенні штату десь на 50 чоловік. Зрозуміло, що саме тут виникнуть перешкоди. Та все ж, коли поєднати зусилля адміністрації УВП і обласного відділу УТОГ, ця справа не здаватиметься неможливою. До того ж, на підприємстві є свої резерви робочої сили. Наведу приклад.

В наступному році за планом обсяг виробництва складатиме 670 тисяч карбованців, при кількості штату 134 чоловіки. У нинішньому році обсяг виробництва не менший — 620 тисяч, а кількість працюючих — 122 чоловіки. То ж і виходить, що у цьому році — виробіток на одну штатну одиницю становить біля 5081 карбованця, а у 1971 році — 5000. Картина не пригладна. Але на УВП розуміють, що так справа залишатись не може. Тому, за словами економіста підприємства Валентини Миколаївни Гусєвої, йдуть пошуки для скорочення штатів. Ось вам і резерв робочої сили.

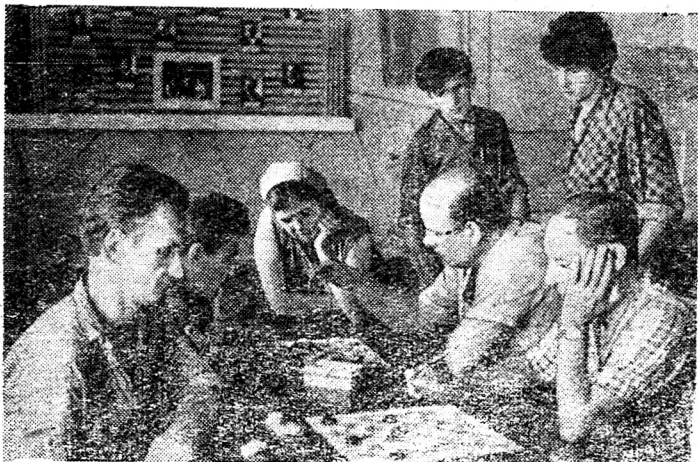
Так, перехід підприємства на двозмінний ритм потребує великої організаторської роботи. Та, як говорять, вовків бояться — в ліс не ходити. Адже перед колективом УВП ясно постає перспектива різкого підвищення обсягу виробництва до 1 мільйона карбованців і вище. А при складанні перспективного плану розвитку Ровенського УВП намічено, що в 1975 році підприємство виготовить продукції на 805 тисяч карбованців. Як бачите, обсяг виробництва за п'ять років зростає лише на 200 тисяч. Чи не замало? Бо, як говориться в документах партії та уряду, підвищення рентабельності підприємства, збільшення продуктивності праці — найважливіше завдання на даному етапі розвитку.

В. ГЛУШЕНКО.

НАШЕ ЖИТТЯ

В ОБІДНЮ ПЕРЕРВУ

ФОТОРЕПОРТАЖ

У недавно прийнятих Основах законодавства Союзу РСР і союзних республік про працю в розділі IV, статті 29 сказано:

«Робітникам і службовцям надається перерва для відпочинку і обіду...»

На всіх підприємствах нашої системи обідня перерва крім харчування, відводиться і для політично-масової та культурно-виховної роботи, і, як правило, перед виробничими виступають інженерно-технічні працівники, агітатори підприємства. Завдяки цьому, трудівники УВП завжди знають про події, що їх цікавлять. В червонокутці вони також можуть пограти в настільні ігри, почитати свіжі газети й журнали, обміняти книги, послухати цікаву змістовну лекцію.

Наш фотокореспондент І. Щербанюк зафіксував під час обідньої перерви трудівників Одеського учбово-виробничого підприємства № 1.

Верстатниця Т. Айрапетова цікавиться, що нового сьогодні в «Комсомольской правді».

До послуг одеських деревообробників шашки, більярд.

ОБРЯДИ релігійні — виникли ще в далеку давнину, колись перші люди не розуміли загадкових явищ природи і, страхаючись їх, вдавалися до всіхляких «таємничих» магійних дій. Цим самим вона хотіла задобрити духів, богів, які б відвернули небезпеку, підтримали у боротьбі за існування.

Хрещення, причащення, молитви, пости й інші сучасні релігійні обряди теж відносяться до магійних дій. Але з виникненням християнства вони набули тлумачення, вигідного і зручного «отцям» церкви, експлуататорам і багатіям, тобто перетворилися на один з засобів тиску на віруючих, користуючись яким легше й зручніше на них впливати. Згодом обряди стали звичкою, що передавалася з покоління в покоління. Без їх додержання жодний віруючий не уявляв свого життя.

Тепер релігійні обряди втрапили гостру соціальну спрямованість, але, як і колись, затуляють розум, сіють у головах віруючих сум'яття і плутанину, притупляють волю людини, сковують її творчу активність.

Від обрядів релігійних відрізняють обряди народні й побутові. В наш час створено чимало цілком нових обрядів, серед яких на-

були широкої популярності і визнання урочиста реєстрація шлюбу, народження дитини, повноліття, проводи до Радянської Армії, свято Врожаю, посвячення у робітники тощо. В них, як у дзер-

калі, відображається багатогранне життя і творча праця нашого народу — будівника комунізму.

ПАПСТВО — очолюваний папою Римським керівний релігійно-монархічний центр католицької церкви, який перебуває у Ватикані. Центром фактично став після розпаду Римської імперії, коли в силу ряду причин в руках пап зосередилися величезні земельні і грошові багатства.

Проголосивши своє право на верховну духовну і світську владу, папство з перших кроків своєї діяльності запекло боролось за втілення цього права в життя, прагнуло тримати під своїм контролем та управлінням увесь християнський світ, великі і малі на-

З СТАРОВИННОЇ РАМИ, що висить на стіні, уважно дивиться старий чоловік з надзвичайно молодими очима. Його погляд сповнений енергії, рішучості. Обличчя, руки, всі деталі виписані соковито, переконливо. Під портретом напис: «Франс Гальс, Голландія. Євангеліст Лука». А ще недавно ця робота, яка зберігається в Одеському музеї західного і східного мистецтва, вважалася «картиною невідомого художника».

Одного разу звернули увагу на цифри, написані на двох портретах червоною фарбою. Вони дуже нагадували інвентарні номери експонатів Ермітажу. За манерою письма обидві роботи могли належати до фламандської школи живопису. Невже сімнадцяте століття? Рембрандт? Почалися розшуки доказів, які б допомогли встановити істину.

Ретельне вивчення, звірка цифр та інших даних з каталогом Ермітажу дали змогу остаточно розгадати таємницю двох полотен. Тепер уже не було ніякого сумніву, що невідомі твори відносяться до XVII століття і належать пензлю знаменитого голландського художника-реаліста Франса Гальса. Митець часто зображав у ликах

Товариська зустріч

Першість Львівського облвдділу УТОГ з настільного теніса виборювали колективи та майстри малої ракетки Львова, Стрию, Дрогобича, Самбора та Бродів. Боротьба точилась запекла. Честь Стрия захищали: Йосип Левницький, Марта Новацька та Ядвіга Лозинська. Вони завоювали призові місця.

Збірна Львівського облвдділу їздила до Риги, де провела товариський матч зі збірою міста.

— Додому ми повернулися з приємними враженнями, — говорить Йосип Левницький. — Бо головне — не результат зустрічі, а товариські, дружні відносини між учасниками змагань, представниками двох братніх республік.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

роди та держави. Багатовікова історія папства повна похмурих сторінок, пройнята інтригами, підкупом, шантажем і багатьма іншими подібними діяннями.

Протягом століть римські папи були ідейними вождями світової реакції, безпощадно виступали проти прогресу і демократії.

Для боротьби з народними рухами, з наукою і вільнодумством папство організовувало хрестові походи, засновувало трибунали інквізиції, жорстоко розправлялося з своїми політичними та ідейними противниками.

З кінця XIX століття папи орі-

є «святих» жителів Амстердама, людей з народу.

У 1771 році в Амстердамі проходив аукціон, на якому з молотка продавалися твори Гальса. Два з них придбав Ермітаж і відправив морем у Петербург. Сорок років картини зберігалися в Ермі-

ІСТОРІЯ ОДНОГО ШЕДЕВРА

тажі, а в 1812 році за «височайшим» розпорядженням їх віддали католицькій церкві на півдні Росії. Звідти вони вже безіменними потрапили в Одеський музей.

Таким чином, родословну портретів встановлено. Зробила це лєнінградський мистецтвознавець І. Лінник.

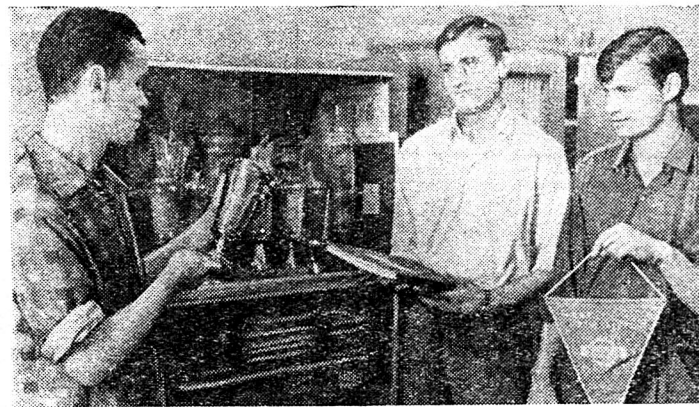
СПОРТ

ГОРДІСТЬ КОЛЕКТИВУ

На наших учбово-виробничих підприємствах працює багато молоді. На більшості з них добре поставлена спортивно-масова робота. Доказ цьому — численні кубки, призи, вимпели, дипломи, грамоти та інші цінні пам'ятні подарунки. Вони дбайливо виставлені на видному місці, у застаканих шафах. І ніхто байдуже не проходить мимо, щоб не пошлюватися ними. Виробничники гор-

дяться досягненнями своїх товаришів, які гідно захищали спортивну честь підприємства на стадіонах, спортивних майданчиках.

На фото: ветеран спорту, майстер штампувального цеху Харківського УВП-1 А. Бровко знайомить молодих виробничників, які захоплюються спортом, М. Григоренка та І. Болотова із спортивними кубками, що їх завоювали виробничники на першості серед колективів Харкова.

Текст і фото І. ЩЕРБАНИЮКА.

але тільки методи! — антикомуністичної діяльності. З метою пристосування католицизму до нових умов папа Іоанн XXIII у 1958 році проголосив «еру реформ». Скликаний ним Вселенський собор відмовився від закликів до «христового походу» проти комунізму. Виступаючи за діалог з усіма людьми доброї волі, папство сподівається замаскувати реакційний характер католицизму, зобразити церкву в ролі захисника інтересів віруючих. Але, як показує життя, діалог іде, а посилення впливу католицької церкви щось не видно. Навпаки, він занепадає з кожним роком.

ПІСТ — дні печалі й покаяння, дні, коли віруючим забороняється

обов'язковим правил о м. контроль за виконанням якого здійснювали жерці й інші «служки божі». На початку нашої ери піст культивувало багато народів середземно-морського басейну, оголошуючи його ознакою вищого благочестя. Християнство, яке формувалося в той час, сприйняло і звичай посту.

В класовому експлуататорському суспільстві піст був однією з форм релігійного виправдання постійного голодування і страждань трудового люду. В православній церкві, наприклад, на пости припадало більш як 200 днів на рік.

Деякі з сучасних проповідників релігії намагаються виправдати пости... медичними міркуваннями (дієта, вегетаріанські дні тощо). Але такі «міркування» абсолютно безбідствні. Виснажливе багатоденне недоїдання, особливо серед дітей, вагітних жінок, людей похилого віку, шкодить здоров'ю: ослаблюється організм, знижується фізична й розумова працездатність.

Заклики догоджати богам постом та іншими знущаннями над собою — одне з бузувірських і, по суті, антиморальних положень християнства.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1440—8670, 70 р.

СЛОВНИК АТЕЇСТА

калі, відображається багатогранне життя і творча праця нашого народу — будівника комунізму.

ПАПСТВО — очолюваний папою Римським керівний релігійно-монархічний центр католицької церкви, який перебуває у Ватикані. Центром фактично став після розпаду Римської імперії, коли в силу ряду причин в руках пап зосередилися величезні земельні і грошові багатства.

Проголосивши своє право на верховну духовну і світську владу, папство з перших кроків своєї діяльності запекло боролось за втілення цього права в життя, прагнуло тримати під своїм контролем та управлінням увесь християнський світ, великі і малі на-

ентуються на союз з найреакційнішими колами монополістичного капіталу, а коли відбулась Велика Жовтнева соціалістична революція — повели боротьбу проти молоді Республіки Рад, проти комунізму. Особливо ганебну роль відіграло папство, вступивши в зговір з Муссоліні, Гітлером, підтримуючи фашизм, гітлерівський «новий порядок» в Європі; після горезвісного кінця гітлерівської авантюри папство було нагнаником контрреволюційних змов в Угорщині, Польщі і ряді інших країн.

Дискредитація папства, його саможириття в очах мільйонів віруючих примусили керівників католицької церкви змінити методи —